

13. roč. – 4/2003

Cena 5 Kč

Hukvaldský

vydává obec Hukvaldy.

Mimo jiné se dočtete o opravách
a údržbě obecního majetku, kdy budou

školní prázdniny, o anketě STROM ROKU 2003, o nahrávání CD, o festivalu Janáčkovy
Hukvaldy, že tenisté oslavili 25 let činnosti oddílu, hotel Hukvaldy má nového majitele.

občasník

Obsah

ÚVODEM

SPRÁVA OBCE

Opravy a údržba obecních majetku	3
Opoziční sloupek	4
Krásná země	5
Dům s pečovatelskou službou měl malé jubileum	5

Z NAŠICH ŠKOL

Hodnocení prospěchu a chování za 2. pololetí šk. r. 2002/2003	7
Mlýn u Ondříčků	8
Bambiriáda	9
Školní rok 2003/2004	10
Novinky ve školní kuchyni	11
Nejlepší tábor	11
Moje prázdniny	11

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Vznik domů na Hukvaldech	12
Anketa STROM ROKU 2003	16

Z FARNOSTI

Otci Damianovi	17
----------------	----

Z KULTURY

Nahrávání CD	18
Festival skončil — festival začíná	18
Vivaldi na hukvaldském hradě	19
Janáčkovy Hukvaldy gradují	20
Informace z obecní knihovny	21
Mičaníkova kapela	21

ZE SPORTU

Středoevropské fotbalové hry	22
Tenisté oslavili 25 let činnosti oddílu	23
Svátek tenisu	24
Rozlosování fotbalových soutěží	25
Činnost Sboru dobrovolných hasičů	26

VÍTE, ŽE...

Škorovi ve Sklenově, na Hájově i v USA	27
Informace o lékařské pohotovostní službě	28
Hotel Hukvaldy má nového majitele	28
Trest za reformu	28
Učitel — ohrožený druh	29

NAŠE RADY

Skladování láhvových vín	29
Sklenice medu — půl lékárny doma	30

NEPŘEHLÉDNĚTE

Úvodem

Ve čtvrtém čísle si můžete přečíst o opravách a údržbě obecního majetku, opoziční sloupek, o etapě cyklistické propagační jízdy Krásná země přes Hukvaldy od jejího účastníka, senátora Františka Kopeckého, co je nového v obci. Škola informuje o výsledcích za II. pololetí školního roku 2002/2003 a ostatních akcích, také o nadcházejícím novém školním roce. I tentokrát poslaly příspěvky naše děti.

Z Hukvaldské farnosti odešel Otec Damian, proto poděkování.

Čtvrté číslo Hukvaldského občasníku vychází po skončení festivalu Janáčkovy Hukvaldy, takže informace, jak dopadl. Také uveřejňujeme zajímavý dokument z notového archivu, který nám poslal pan Alois Piskoř. Dozvíte se, jak slavili 25. výročí založení tenisového oddílu hukvaldští tenisté — ti, co kdysi začínali, i ti nastupující — a jak dopadly VIII. Středoevropské fotbalové hry ve slovenské Krušině. Jistě vás bude zajímat, co dělají zdejší hasiči.

Možná jste nevěděli, že hájovští Sýkorovi pocházejí ze Sklenova. O tom i o návštěvě manželů Sýkorových z amerického Seatlu si můžete přečíst v rubrice Víte, že. Tam také uvádíme článek o prodeji hukvaldského hotelu ve druhé dražbě a z odborného tisku jsme převzali dva články týkající se školství a učitelů.

Manželé Zahrádkovi radí, jak skladovat láhvová vína. Přinášíme informaci o významu medu.

Redakce

Správa obce

Opravy a údržba obecního majetku

Od posledního vydání našeho občasníku uplynula určitá doba, během které se událo mnoho akcí na úseku oprav a údržby majetku obce.

V červenci a srpnu proběhl jubilejní 10. ročník „Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy 2003“. Tady jsme museli zajistit a postavit 3 stany jako provizorní šatny pro převlekání umělců. Zároveň bylo nutno odvodnit spodní část amfiteátru a opravit stávající sociální zařízení. Určité problémy byly s přívodem elektřiny, jelikož amfiteátr je koncové odběrné místo a zde byl dosti velký úbytek napětí. Po delších jednáních s rozvodnými závody se tuto záradu podařilo odstranit a zajistit bezproblémový průběh večerních představení v amfite-

átru. Současně byla provedena oprava poškozených laviček v oboře.

Větší akcí byla částečná výměna střechy nad restaurací Budvarka na Hukvaldech, která stála do 100 tis. Kč. Zde se jednalo o výměnu střešní krytiny, provedení klempířských prací včetně napojení na stávající střechu teletníku.

Na hukvaldském hřbitově byly cestičky vysypány drceným vápencem, kterého se dovezly 2 nákladní automobily. Tyto cesty budou ještě dovalčovány a upraveny tak, aby se naši občané mohli po nich příjemně procházet.

V minulém měsíci byla provedena oprava a očištění chodníku v Rychalticích. Zde je ještě nutné položit nové dláždění do jedné z čekáren u silnice E 48. U všech čekáren byla provedena prohlídka a následovala oprava střech a deštových svodů. V této době probíhá oprava chodníku pro pěší u zámeckého parku na Hukvaldech.

Taktéž nás v minulém období potrápily přívalové deště, které našim občanům

zvláště v Rychalticích, způsobily hodně problémů. Na kritických místech se musela provést protierozní opatření, aby se zamezilo případným škodám.

V Rychalticích u kostela byla dokončena oprava parkoviště, které se tak rozšířilo o cca 50 m². Byly vybudovány 2 spojovací chodníky mezi Základní školou Leoše Janáčka a domem s pečovatelskou službou v Dolním Sklenově.

Dokončuje se zavážení koupaliště zeminou, po něm bude následovat zatravnění. Bude v krátké době opravena spojovací cesta Lozert — Koupaliště. V rámci finančních možností byly opraveny místní komunikace. Jedná se hlavně o nájezdy na mosty i nájezdy na místní komunikace. Připravujeme rovněž projekt opravy mostu u karosárny, včetně nájezdové cesty na zmíněný most.

Toto je v krátkosti malý přehled o stavu údržby a oprav majetku Obce Hukvaldy v posledním období.

Ladislav Foldyna, místostarosta

Opoziční sloupek

Čtvrté zasedání obecního zastupitelstva se uskutečnilo dne 17. 7. 2003 v sále Základní školy Leoše Janáčka. Zasedání bylo oproti zvyklostem svoláno v dřívějším termínu a pětibodový program se zdál docela stručný.

Kontrola plnění úkolů minulého usnesení nedopadla uspokojivě a vyzněla v prodloužení termínů jejich realizace. Poněkud překvapuje, že zveřejnění úřední desky činí takové problémy.

Více než 30 minut bylo věnováno rekonstrukci hasičské zbrojnice v Rychalticích. Podle mínění opozice slabým místem projektu je neřešení vzlínající vlhkosti v obvodovém zdivu. Kritizována byla také skutečnost, že zadavatel projektu, obec, toto ani nepožadoval. Koalice se opírala o údajné vyjádření projektanta, že ten problém vlastně neexistuje, resp. se dá odstranit vhodným temperováním.

Svým způsobem byl zajímavý názor, že nejdříve by se měla provést rekonstrukce dle projektu a následně, pokud to bude třeba, uskutečnit jako další investici vlastní sanaci zdiva. Opozice požadovala posouzení vlivu vlhkosti na zdivo nezávislým odborníkem. Zastupitelé za KDU–ČSL podpořili rekonstrukci s tím, že koalice podpoří jejich návrh v bodu různé na výše zmíněné posouzení vlhkosti zdiva.

Dalším nosným bodem bylo zavedení obecní kabelové televize. V rozpravě opozice kritizovala tento návrh jako nesystémový, jelikož dosud neexistuje program rozvoje obce na volební období. Současný stav považuje za vyhovující. Nové technologie umožňují kvalitní příjem televizního signálu. Kabelová televize povede k dalšímu zadrátování obce. Peníze by se měly věnovat spíše na likvidaci skládky, ekologii vody a jiné investiční akce. Kritizováno bylo také to, že rada k tomuto bodu nepřipravila žádný návrh na usnesení. Optimizmus koalice podpořený nekvalifikovaným odhadem celkového výdaje na realizaci kolem 2 mil. Kč a termínem realizace do Vánoc byl však tak nakažlivý, že pro následně zformulovaný návrh zvedli ruku i tři opoziční zastupitelé.

Rozpočtové opatření č. 2 bylo schváleno bez větší diskuze. Z opozičních zastupitelů podpořila koalici jen paní Hložánková.

V bodu různé jsem předložil návrh na opětné posouzení vlivu vlhkosti na zdivo hasičské zbrojnice. Nedůvěra koalice v nezávislý posudek však vyústila v její vlastní návrh, který si opět s pomocí paní Hložánkové schválila. Nezbývá než popřát ing. Solanskému úspěšné vyřešení tohoto problému. Dále pak pan místostarosta objasnil, že čekárny u autobusových zastávek jsou uklíženy každý týden v pátek, pan starosta na dotaz, kdy začne akce „chodník“ odpověděl, že neví. Občané kritizovali špatnou údržbu příkopů kolem silnice z Hukvald do Hájova a výskyt černých skládek v Rychalticích a Krnálovicích.

Stručná statistika: zastupitelé 14, koalice 8, opozice 6, občané 10, přestávka 1, doba trvání cca 3 hodiny. Zajištění občerstvení pro účastníky zasedání v době přestávky bylo přijato pozitivně.

Petr Bujnoch

Krásná země

Janáčkovy Hukvaldy zaujaly tvůrce cyklistické propagační jízdy Krásná země natolik, že se staly v pátek 25. 7. 2003 cílem jedné z 29 plánovaných etap. Akci pořádala Česká centrála cestovního ruchu, která tímto způsobem chce našim občanům připomenout krásu a rozmanitost naší vlasti a motivovat je k trávení dovolené v České republice. Rovněž chce podnítit zájem místní samosprávy a podnikatelů o cestovní ruch, který je pro mnohé regiony velkou šancí na ekonomické oživení. Vzhledem k mému záměru rozvoje cestovního ruchu v Beskydech se mi projekt centrály velmi zamlouval, proto jsem také přislíbil svoji účast v pelotonu. Moji radost však poměrně rychle zchladil itinerář celé trasy. Do Moravskoslezského kraje peloton pouze nakouknul jediné odpoledne, přestože by si svojí velikostí i lidnatostí a zejména vynaloženým úsilím k rozvoji turistiky určitě zasloužil alespoň dva celé dny. Navíc pod údajem doprovodný program bylo v itineráři u nás pouze bílé místo. Přesto jsme se s panem starostou Sobotíčkem pokusili připravit důstojný a zajímavý rámec dojezdu etapy. Vzhledem k poměrně krátkému času i prázdninovému období byl výsledek ještě lichotivý. Určitě zaujali autoveteráni z klubu Tatra Kopřivnice, zejména starý hasičský vůz, příjemná hudba a domácí koláče navodily přátelskou atmosféru pro přivítání pelotonu panem starostou před bránou do obory. Večer jsem pak uspořádal v místní restauraci setkání podnikatelů v oblasti cestovního ruchu s ředitelem České centrály cestov-

ního ruchu panem Davidem Gladišem, který pochází z Frýdku-Místku a je velmi nakloněn podpoře našeho regionu. Diskuse byla oboustranně zajímavá a doufám že i prospěšná. Snahou bylo sjednotit úvahy podnikatelů k výraznější propagaci Beskyd s možnostmi centrály. Mým cílem je pomoci realizovat některé podněty a připravit na podzim další seminář s centrálou ke zvýšení klientů beskydských podniků.

A jak jsme se na Hukvaldy dostali? Společně s dalšími kolegy senátory, Balabánem, Šulou a Topolánkem jsme se připojili k pelotonu v Novém Jičíně, kde jsme si mohli prohlédnout okolí z radniční věže a na náměstí zkusit jízdu na historickém velocipédu. Pánové v dobových oblecích na dvou historických strojích nás vyprovodili z města směrem na Rybí a Štramberk. Cestou jsme většinou stoupali, avšak po kvalitní cyklistické stezce a bez provozu vozidel. Největší stoupák nás však čekal při výjezdu na štramberské náměstí, kde vítající kapela našťestí přehlušila naše sípání. Pěšky jsme se pak vydali na trůbu s panem starostou Sochou, který jel z Jičína s námi. Po krátkém občerstvení a prezentaci města jsme pokračovali přes Kopřivnici a Lubinu až na Hukvaldy. Při jízdě jsem silně vnímal motto celé akce, a myslím si, že je dobře připomenout našim lidem krásu naší krajiny s nabídkou různých turisticky přitažlivých míst. Hukvaldy k nim bezesporu patří.

Závěrem chci poděkovat všem hukvaldským občanům, kteří se zúčastnili dojezdu etapy ať už jako pořadatelé nebo jako návštěvníci

Ing. František Kopecký, senátor

A jaké heslo připsal pan senátor?

Proč BESKYDY?

Expedice YDYKSEB!

„S tebou mě baví svět“

Věřím, že všichni Češi ví, o čem je řeč.

Dům s pečovatelskou službou měl malé jubileum

Rok uplynul od jeho slavnostního otevření, rok uplynul od nastěhování jeho prvních obyvatel. O „depeesce“ (tak se domu říká) jsme již přinesli několik článků. Tentokrát jsme se zeptali občanů, kteří tam bydlí, na jejich pocity.

Na naši minianketu jich odpovědělo jen několik, s některými jsme si povídali už před anketou jen tak. Všichni, kdož se vyjádřili, se shodli na tom, že byty jsou velmi pěkné, že pan Sýkora je muž na svém místě, že je ochoten odstranit drobné závady. Vyslovili spokojenost i s paní Soškovou.

Za výhodu většinou pokládají to, že jim odpadly starosti s údržbou domu či bytu. Naopak si mnozí museli zvyknout na to, že leccjaké rušivé zvuky z okolních bytů pronikají až do jejich soukromí, zvyknout

na rozdíl proti dřívějšímu bydlišti. Většina postrádá prostor, kde by se mohli obyvatelé scházet, což v takovém zařízení zpravidla nebývá. Vzájemné soužití záleží jen na nich, nikdo si nestěžoval.

Někteří bydlící přiložili ruku k dílu, aby zkrášlili okolí domu. Chtěli by, aby dům byl v budoucnu obklopen více zelení, která by v horkých dnech přispěla ke zlepšení klimatu v bytech, které jsou vystaveny po celé dny sluníčku.

Obyvatelům DPS přejeme ještě dlouhá spokojená léta. Ze strany vedení obce, s kterými jsme o názorech nájemníků v DPS hovořili, je snaha slyšet problémy občanů bydlících v DPS a podle možností je postupně řešit.

*Svatava Hrabovská,
Karla Klečková*

Foto: Stanislav Fojtík

Z našich škol

Hodnocení prospěchu a chování za 2. pololetí šk. r. 2002/2003

Klasifikace:

Průměr školy:		1,42	
Nejlepší průměr:	1. a 3. ročník	1,20	
Nejhorsí průměr:	5. ročník	1,71	
Zameškané hodiny celkem:	8 959	průměr na jednoho žáka:	49
Neomluvené:	0		
Nejmenší počet zameškaných hodin:		2. ročník průměr:	34,66
Největší počet zameškaných hodin:		7. ročník průměr:	57,24

VÝSLEDKY KLASIFIKACE:

počty žáků

třída	samé jedničky	vyznamenání	dostateční	nedostateční
1.	10			
2.	5	—	0	0
3.	3	—	0	0
4.	5	—	0	0
5.	4	5	1	0
6.	0	12	2	0
7.	2	6	7	0
8.	2	10	5	0
9.	0	6	6	0
Celkem	31	39	21	0

CHOVÁNÍ:

počty žáků

Třída	pochvala TU	napomenutí TU	důtka TU	pochvala ŘŠ	důtka ŘŠ	snížený stupeň
1.	7	2	0	0	0	0
2.	8	0	0	0	0	0
3.	8	1	0	0	0	0
4.	4	0	0	0	0	0
5.	10	0	0	0	0	0
6.	4	0	0	0	0	0
7.	6	0	1	0	2	1
8.	15	0	0	0	0	0
9.	6	0	0	0	0	1
Celkem	68	3	1	0	2	2

Nepovinné předměty a zájmové kroužky:

Nepovinné předměty	Počet žáků
Jazyk německý — 1 hodina	16
Náboženství 1. sk.	17
Náboženství 2. sk.	15
Zájmové kroužky	Počet dětí
Letecko modelářský	18
Muzička	5
Lašánek	35
Logopedie	12
Výtvarné centrum	12
Lašská dechová hudba mladých	20
Mažoretky	21

Tenis	17
Volejbal	12
Zdravotník	10
Informatika	21
Flétny	5
Cvičení z matematiky	10
Gymnastika	15
Florbal	15
Šachy	5
Jazyk ruský	9
Cvičení z jazyka českého	10
Jazyk německý — 1 hodina	16
V zájmových kroužcích zapojeno celkem dětí	268

Akce tříd v rámci vyučování nebo v době mimo vyučování:

Divadelní představení Budka v poli, Kocourek Modroočko, žáků školy Kozlovice, muzikál studentů Ostravské konzervatoře Z Hukvald na konec světa, výchovný koncert Letem světem hudby k dětem, vystoupení slovenského dětského folklorního souboru Turiec, Den dětí, Den Země, Běh Terryho Foxe, karneval, diskotéky, exkurze na Městskou Policii do Frýdku-Místku, na frýdecký zámek, do mlýna pana Ondříčka, do firmy OZO, která se zabývá sběrem domovního odpadu. Lašská dechová hudba mladých s mažoretkami se zúčastnila vystoupení ke Dni matek, na hradě při přehlídce mimoškolní činnosti škol Povodí Ondřejnice, na Bambiriádě, v Klubu důchodců v Palkovicích. Soutěže a olympiády — např. Eurorebus — Ivan Rožnovský a Tomáš Dryják se zúčastnili finále v Praze. Matematická soutěž Klokan, Klokánek, Kadet. Výtvarné soutěže, kde bylo vybráno v soutěži Opavia 7 dětí, které se zdarma zúčastní dvoutýdenního pobytu na dětském táboře, který tato firma pořádá. Dále to byly soutěže v dějepise, zeměpise, zdravotní, dopravní, leteckomodelářských aj. Ve druhé polovině června se konaly školní výlety a některé děti se zúčastnily týdenního pobytu v chorvatském Orebiči.

V Hukvaldech, dne 26. 6. 2003

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

stará a rozbitá křídlovka, kluky zase plynová maska a střela z 2. světové války, která mlýn zasáhla. Každý se mohl zvážit na staré váze jako pytel mouky, podívat se na dřevěné mlýnské kolo, přečíst si rodokmen Ondříčkovy rodiny a pokochat se krásnou sbírkou historických žehliček.

Nakonec jsme se podívali na králiky a slepice, rozloučili se s bývalým mlynářem a odešli zpět do školy s nezapomenutelnou vzpomínkou.

Zapsaly žákyně školy: Tereza Lepíková, Tereza Plesníková a Eva Chromíková

Děkuji panu Ondříčkovi za umožnění návštěvy tak zajímavé historické památky, která se dětem i učitelům velmi líbila.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Foto: Stanislav Fojtík

Mlýn u Ondříčků

Dne 24. 6. 2003 se celá škola, po jednotlivých třídách, vydala do Ondříčkova mlýna v Dolním Šklenově. Většina dětí vůbec netušila, že něco takového v obci máme.

Po příchodu nás přivítal majitel pan Ondříček a začala prohlídka. Procházeli jsme jej a obdivovali staré věci. Hudebníky z dechovky nejvíce upoutala velmi

Foto: Stanislav Fojtík

Bambiriáda
2003

*Dám děti a mládež
Klub dobrovolníků při Gymnáziu a SOŠ
Služební Klubho
Stanice mladých turistů
a město Frýdek-Místek*

vyslovují poděkování

ZŠ Leoše Janáčka Hukvaldy

*Za aktivní účast a pomoc při organizaci
Bambiriády 2003 ve Frýdku-Místku*

Ve Frýdku-Místku 16. června 2003

Ředitelka
Ing. Eva Richtrová
starostka města Frýdku-Místku

Mgr. Libor Lepík
ředitel Bambiriády 2003
Bambiriáda
2003
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
město Frýdek-Místek

Školní rok 2003/2004

Období školního vyučování ve školním roce 2003/2004 začne ve všech základních, středních a speciálních školách v **pondělí 1. září 2003**. Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno **ve čtvrtek 29. ledna 2004**. Období školního vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno **ve středu 30. června 2004**.

Podzimní prázdniny případnou na **pondělí 27. října a středu 29. října 2003**.

V době těchto prázdnin bude v Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy z organizačních důvodů uzavřena i mateřská škola a nebude vařit školní jídelna.

Vánoční prázdniny budou zahájeny v **pondělí 22. prosince 2003** a skončí v **pátek 2. ledna 2004**. Vyučování začne v **pondělí 5. ledna 2004**.

Jednodenní pololetní prázdniny případnou na **pátek 30. ledna 2004**.

Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou pro okres Frýdek–Místek stanoveny v **termínu 8. 3.—14. 3. 2004**.

Velikonoční prázdniny případnou na **čtvrtek 8. dubna a pátek 9. dubna 2004**.

Hlavní prázdniny budou trvat od **čtvrťka 1. července do úterý 31. srpna 2004**.

***Zápis do mateřské školy a prvního ročníku** Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy proběhne **ve čtvrtek 5. února 2004**.*

(vybráno z materiálu MŠMT)

Prázdniny

Během hlavních prázdnin byla škola pronajata dětskému folklornímu souboru Malá Ostravica, taneční škole Mláďi Ostrava, fotbalovému oddílu žáků Válcoven plechu Frýdek–Místek a v posledním srpnovém týdnu pak oddílu mladých hokejistů. Veškeré takto získané finanční prostředky zůstávají po schválení obecním zastupitelstvem v rozpočtu školy. Jsou využity na nákup učebních pomů-

cek pro žáky. V loňském roce byla z těchto peněz zakoupena např. televize s videem, protože Služba škole stále rozšiřuje nabídku kvalitních učebních videooporaďů.

Začátkem července proběhlo v sále natáčení CD — 95 mladých umělců z celé Evropy pod vedením Jana-Lathama Koeniga z Francie.

Škola byla také k dispozici umělcům, kteří vystupovali na Mezinárodním hudebním festivalu Janáčkovy Hukvaldy.

19. srpna odjede Lašská dechová hudba mladých a mažoretky na soustředění do rekreačního střediska Hadinka u Vítkova. Děkuji panu Tvarůžkovi a Severomoravské stavební společnosti p. Knápkovi a p. Piskořovi za sponzorskou podporu této akce pro děti. Budou ve dnech 11.—14. 9. 2003 reprezentovat školu i obec na Středoevropských kulturních dnech v Litvě. Děkuji také panu Válkovi, který věnoval malému Lašánku bílé košile.

Nový školní rok

Slavnostní zahájení školního roku 2003/2004 se v ZŠ LJ koná 1. září 2003 v 8.00 hod. před budovou školy.

2. září proběhnou třídnické práce (seznámení se školním řádem, Úmluvou o právech dítěte, školení o bezpečnosti, harmonogram školního roku, volba členů třídní samosprávy, jaké školní potřeby budou žáci potřebovat, rozvrh hodin apod.). V tento den se také v sále školy koná porada školních inspektorů Moravskoslezského kraje. V prvním týdnu ještě nebude odpolední vyučování, aby si žáci pomalu zvykali na změnu režimu po prázdninách.

Ve čtvrtek 25. 9. 2003 se v 17.00 koná v sále škole každoroční schůzka všech rodičů, kde bude mimo jiné předán Zpravodaj na školní rok 2003/2004.

Vyučovat budeme i nadále podle vzdělávacího programu Základní škola.

V pedagogickém sboru dojde vzhledem k mateřským dovoleným k některým

změním. Dva učitelé, kteří zatím nemají vysokoškolské vzdělání, studují na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity. Jeden z nich je jako zástup za mateřskou dovolenou aprobované paní učitelky.

S bližšími informacemi o třídnicích učitelů a o vyučujících v jednotlivých předmětech budou žáci seznámeni 1. září, rodiče pak na webových stránkách obce Hukvaldy a ve školním Zpravodaji.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Novinky ve školní kuchyni

Vážení čtenáři, chtěla bych vás informovat o některých změnách, ke kterým došlo o prázdninách v naší školní kuchyni. Jak jsem již psala minule, v rozpočtu obce pro letošní rok se našly prostředky na obnovu strojního vybavení školní kuchyně. Jsem velice ráda, že už nový školní rok zahájíme s trochu klidnější hlavou. Počátkem srpna začali montéři firmy Petra-Gastro servis demontovat pánev a myčku na nádobí. Jak jsem již psala, jsou to nejdůležitější pomocníci v naší práci. Jsem ráda, že jsme získali nové stroje. Zároveň se nám podařilo ušetřit finance na pořízení bezdotykové baterie a tlakové sprchy k myčce nádobí. Tím splníme alespoň část nových hygienických předpisů. Je potěšující, že se paní ředitelce Mgr. Lévové podařilo získat odklad pro plnění nové vyhlášky a my tak máme dva roky na získání peněz pro přestavbu kuchyně. Ta se pak stane moderní vyvařovnou, která bude schopna zajistit ještě kvalitnější stravu pro naše strávníky. A to už nejsou pouze naše děti a senioři, ale stále více se v naší kuchyni vaří pro různé akce, které se školou nesouvisí. V létě jsou to tábory, stravování spojené s festivalem, během roku plesy večírky a ještě další. Modernizací kuchyně budeme moci splnit jakékoliv přání našich zákazníků.

Ivana Kapsiová

Nejlepší tábor

Na začátku června jsem se se spolužáky zúčastnila soutěže na téma „Co bychom chtěli dělat na táboře“, měla jsem štěstí a spolu s dalšími vyhrála čtrnáctidenní pobyt na táboře LU dětem s Opávií v rekreačním areálu Želivky, což je 90 kilometrů od Prahy. Zažila jsem tam neobvyklé sporty: raftování po řece, horolezectví, jízdu na minimotorkách, mohli jsme si vyzkoušet i тренаžér pro kosmonauty a vodní pólo. Byli jsme ubytováni v chatkách, mladší děti spaly v hlavní budově, kde byla také jídelna a televize.

Byl to ten nejlepší tábor, jaký jsem kdy zažila. Doufám, že takových táborů bude ještě více.

Hana Plesníková, 5. roč.

Moje prázdniny

(vzpomíná paní učitelka Marie Maťová)

Konečně přišly prázdniny. Od 6. třídy jsem chodila na „měšťanku“ do Příbora. Byli jsme silný ročník — spojená 4. A 5. třída čítala přes 70 dětí. Více než 10 žáků přešlo do Příbora. Když jsme ve škole čekali ráno na rychaltické křižovatce, až přijede autobus z Brušperka, byl nás pěkný houf. Někdy to vyšlo a my jsme se vezli. Ale když byl velký nával, autobus vozil studenty na učitelský ústav, museli jsme jít pěšky — v zimě v létě. Jindy se na nás usmálo štěstí — hlavně v zimě — a rodiče Jarky Piskořové, Zdeňky Konvičkové a Mařenky Matulové se nad námi smilovali a hlavně zpáteční cestu jsme se vezli na saních. Rolničky vesele zvonily, jak koně potřásali hlavami. Jinak nazpět nic nejelo. Cesta rychleji uběhla, když jsme si opakovaly učivo. Premiantkou mezi námi byla Jarka Piskořová — Vichrová. Hoši Zdeněk Kuřec, Gustav Štefek a František Bělořík chodili na chlapeckou měšťanku, takže jsme o sobě tolik nevěděli.

Proč jsem se těšila na prázdniny? Dvanáctileté děti toho putování do Příbora měly za celý školní rok dost. Viděla jsem před sebou kufr s knihami po strýčkovi, který jsem objevila na půdě. Otvíral mi neznámé světy — období starého Říma i středověku. S knihou, každá byla většínou pěkně hrubá, jsem si našla místo na rovné střeše nad kůlnou a tam jsem zapomínala na přítomnost. Zvláště si pamatuji na jednu knihu, měla zelenou plátěnou vazbu. O obsahu už nevím nic. Příroda i knížky mi už v dětství přirostly k srdci. A jakou jsem měla radost, když jsem od tety Anny dostala knížku Kulihrášková abeceda a později podobnou - Kulihrášek mezi zvířátky. Obě se staly základem mé knihovny.

Prázdniny, jak je prožívají děti dnes, neexistovaly. Opalování, slunění, koupání nám dětem na vesnici nic neříkalo. Protože maminka byla nemocná, postupně přešly k mým povinnostem všechny domácí práce. K těm příjemnějším patřilo pasení dobytka. Měli jsme louku pod horami. Bratr Luďa jako „kluk“ vedl samozřejmě krávu a na mě zbyla koza. Horší to bylo, když přišly žně. Tatínek jako varhaník dostal od konzistoře k užívání 2 měřice polí. Sadily se brambory, řepa a jeden rádek máku. Nemlел se, ale tloukl v takovém vysokém hmoždíři. Samozřejmě nechyběl alespoň kousek obilí. V polovině prázdnin, když se klasy

už ohýbaly k zemi, tatínek rozhodl. A vyrazili jsme k našemu „lánu“. Tatínek kosil a my jsme s maminkou sbíraly hromádky klasů, kladly na „skrutek“ a svazovaly. Oba konce se společně skroutily a pak podstrčily. Když bylo snopů 6, stavěli jsme panáky. Jeden snopek se důrazným pohybem zarazil do středu a čtyři do kříže kolem. Střecha se udělala z jednoho snopu, který se přelomil a posadil nahoru. Předtím se ještě klasy pod vrchem svazovaly skrutkem. Vypadá to jednoduše, ale nejhorší byly ty škrábance na ruku i nohu, protože zvláště suchá stébla byla pěkně ostrá. Za několik dnů, pokud nám úroda nezmokla, jsme zapřáhli do malého žebříňáku naši kravku Ružanu a jeli jsme pro obilí. S dobře vyschlými snopy jsme namířili k sousedům Kornetům, kteří měli hospodářství. Tatínek dělal nejzodpovědnější práci. Dával snopy do mlátičky. Já jsem na fůře snopy rozvazovala. Tatínek klasy pěkně rozložil a opatrně zasunoval k ozubenému válci. Když ten vtáhl klasy dovnitř, vždycky to zahučelo. Sláma dole vypadávala. Bratr hlídal pytle zapnuté u korýtek, odkud se sypalo zrní. Hlavně si pamatuji na prach, který se nad námi vznášel. Žně v mých vzpomínkách představovaly nejobtížnější úsek prázdnin. Světým bodem byla naopak pouť ve Fryčovicích — 15. srpna, kam jsme chodívali k přibuzným.

Marie Matová

Minulost a přítomnost naší obce

Vznik domů na Hukvaldech

(pokračování)

Popisné číslo 21. V záznamech pana Mlčocha je uvedeno, že nemovitost s tímto číslem (pořád máme na vědomí, že číslování domů je z pozdější doby) se datuje na počátek 16. stol. a v roce 1799 ji koupil lékař Josef Kraus z Brušperku,

kteří dům zřejmě znovu vybudoval a také v něm zřídil ordinaci Pak následovala řada nových vlastníků, kteří si objekt koupili. V roce 1846 to bylo Arcibiskupství olomoucké, o 40 let později ho koupil nabyt nájemce pivovaru Josef Jung. Arcibiskupství objekt různě využívalo. Po zrušení zájezdní hospody u zámku v čp. 81 v polovině 19. století tam byla hospoda. Pan Vlastimil Mlčoch píše, že do roku

1977 existovaly u objektu stáje, které musela mít každá zájezdní hospoda. V čísle 21 byla hospoda do roku 1882. Prostory byly nějakou dobu využívány pro četnickou stanici. V současné době je dům zrekonstruován, nedávno byl dlouhodobými majiteli prodán.

Popisné číslo 22 vybudoval v roce 1797 Josef Morys, od něj ho odkoupil panský dráb jménem Jakub Plesník, od jeho syna v roce 1855 František Farda. V roce 1879 se majitelem stal Josef Jung. V roce 1909 domek zbořil a vystavěl vilu, která dostala stejné popisné číslo. Rodina Jungova ji vlastní dodnes.

Popisné číslo 23. Jak bylo psáno u čísla popisného 9, stávalo mezi č. 22 a 24 blízko silnice. Bylo postaveno v roce 1793 Jiřím Hubeňákem na pozemku z parcelace velkostatku. Během následujících let jeho existence se na něm vystříдалo mnoho vlastníků. V roce 1866 ho koupil panský kočí Vavřín Navrátil, po něm ho zdědila jeho dcera Marie provdaná Kuběnová. Dalším dědicem byl Jan Morisák, který si za nim postavil nejdříve domek, později velký dům (jak ho známe dnes) pod číslem 9. Původní domek s číslem 23 byl v roce 1952 zbourán a číslo bylo přeneseno na novostavbu na Steklé, kterou v té době postavili manželé Rosůlkovi. Domek stojí na pozemku, který jako tzv. „dílek“ patřil k čp. 54. Dnes je ve vlastnictví příbuzné manželů Rosůlkových.

Popisné číslo 24 postavil na pozemku od velkostatku v roce 1790 Josef Hartman, stolař. Od něho ho o 20 let později koupil Josef Uhlář. V roce 1848 ho jeho dědicové prodali Rudolfu Gobrovi. Kolem roku 1882 tam byl zřízen hostinec. V materiálech se uvádí, že ještě před tím, od roku 1810, tam byl obchod. S Leopoldinou Gobrovou, pravděpodobně vnučkou Rudolfa Gobra, se oženil Jiří Mičaník z Fryčovic, který hostinec později — v letech 1928 až 1929 — přestavěl na hotel a pojmenoval ho Mičaník. V době okupace tam byla zřízena četnická stanice. V roce 1940 ho byl pro finanční nesnáze nucen prodat Jiřímu Smičkovi, který ho provo-

zoval do doby jeho znárodnění a převzetí SD Jednota Frýdek–Místek. Družstvo ho dvakrát velkým nákladem zrekonstruovalo. V roce 1990 byl v restituci vrácen potomkům Jiřího Smičky, kteří ho za krátkou dobu prodali. Noví vlastníci hotel provozovali do konce roku 1993. Od té doby pouze chátrá. Nebyl koupen v prvé dražbě, která se konala na jaře letošního roku, prodán byl před nedávnem.

Popisné číslo 25 vystavěl v roce 1801 Ignác Hinkelmann, arcibiskupský knihovní. V roce 1840 vystavěli manželé Klára a Karel Müllerovi vzadu ještě jeden objekt, který nesl původně číslo 25 b, při domovní reorganizaci v roce 1939 mu bylo přiděleno čp. 105. V předním domku s číslem 25 byl obchod a někdy od konce 19. století pošta — byla tam přenesena z č. 18 na Mlýnské straně. V roce 1921 byla přestěhována do č. 109. V roce 1954 zřídilo SD Jednota v domku prodejnu textilu, ta tam existovala až do roku 1962, kdy byla přestěhována do objektu bývalé hukvaldské fary. V roce 1906 se vlastníkem obou domů stal František Rek spolu s manželkou. Jejich potomkům patří dům dodnes.

Popisné číslo 26. Toto číslo bylo dáno objektům bývalého panského dvora. Počátky dvora sahají ke vzniku hukvaldského hradu — tedy do 13. století. Pan Vlastimil Mlčoch ve své práci vyslovuje domněnku, že původní dřevěné stavby dvora stály o něco výš než současné. Hlavní budovy bývalého dvora byly podle pana Mlčocha postaveny z tvrdého materiálu v době výstavby Podzámčí. Vlevo od vjezdu do dvora stávala kolnice (byla v ní umístěna stříkačka, 2 berlovky), volárna a dvě kolny pro nářadí. Později byl objekt přebudován na byty, bydlel tam šafář. K objektu přiléhala stodola s mlaty, na jejím konci byl sklep a žentourovna, ta byla pro zchátralost zbourána v roce 1941. Vpravo od vjezdu byl původně byt pro šafáře se dvěma kuchyněmi, v nichž se vařilo pro čeládku. V roce 1898 byla přistavěna sladovna a celé křídlo bylo

přeměněno na mlékárnu, kde se zpracovávalo mléko i z okolních dvorů. Pravá strana dvora byl původně velký kravín. Naproti vjezdu, kde stojí budova bývalého kravína, byla ovčárna. Ovce se vyháněly na pastvu do obory a do Kazničova. Po roce 1840 byla zrušena na jejím místě byl postaven kravín s krásným klenbami. I když je dneska tato budova minulým hospodařením velmi zdevastována, klenby zůstaly zachovány.

Uvádí se, že v roce 1854 budovy dvora zachválil oheň, poškozeny však byly jenom střechy, které byly nově pokryty břidlicí.

Po prvé pozemkové reformě přešly objekty spolu se zbytkovým statkem do majetku Nadace Dr. Leopolda Prečana. V roce 1948 se staly jejich vlastníkem Československé státní statky. Po založení JZD tam hospodařilo družstvo. V roce 1992 byly objekty převedeny do vlastnictví obce, ta je má dosud na svém listu vlastnickém. Na tento majetek se vztahuje tak zvaný blokační paragraf zákona o půdě, podle něhož nelze prodávat bývalý církevní majetek. Při domovní reorganizaci byla přidělena budovám označeným 26 b až g nová čísla popisná.

Popisné číslo 27 bylo vystavěno v roce 1768 jako kaplanka k zámecké kapli (kostel sv. Maxmiliána). Farní úřad na Hukvaldech existoval do poloviny 50. let minulého století, kdy byl převeden pod správu fary v Kozlovicích. V roce 1962 umístilo Spotřební družstvo Jednota v patře prodejnu textilu, která tam fungovala až do roku 1990, kdy byla přemístěna do čp. 5. Budova je v majetku církve. Koncem 80. let min. století byla opravena. Nyní je v budově expozitura České pojišťovny.

Popisné číslo 28 bylo vystavěno v roce 1760 jako panská ovčárna s obydlím pro ovčáka. Po zrušení chovu ovcí byla přeměněna na vozatajnu (štrapačírnu) a 3 byty pro dvorskou čeládku. Byla tam stáj pro koně (pro 5 až 6 párů) a kočárovna. Po parcelaci dvora v roce 1924 byla o rok později přední část konírny upravena na

garáž, kde později parkovaly autobusy. Část objektu, která původně měla tvar L, byla stavebně rozdělena na dvě budovy (druhá dostala čp. 115), které byly koncem 50. let prodány občanům pro bydlení (po roce 1948 byly ve vlastnictví bývalého MNV). Garáže zůstaly v majetku obce, v druhé polovině 90. let byly prodány České poště pro výstavbu nového poštovního úřadu.

Popisné číslo 29 obdržely budovy panského pivovaru. Pivovar, jak víme, byl založen Vilémem Prusinovským v roce 1567. Dnes se v areálu nachází obytná budova s tímto číslem popisným. Ta je snad z doby přestavby pivovaru v roce po požáru v roce 1766 nebo 1890 a v podstatě jako jediná zbyla z celého komplexu pivovarských staveb. V 60. letech byla část sklepů pronajata pro uskladnění ovoce. V roce 1970, kdy začal pivo vyrábět pivovar v Nošovicích, byl hukvaldský pivovár uzavřen. Převzaly ho pro svou výrobu Moravské vinařské závody. Časem přistavěly věže pro uskladnění vína. Budovy pro výrobu piva — sladovna, spilka, sýpka, stáje pro koně, kterými se pivo rozváželo (pivovarský kočí patřil svým způsobem k elitě), chátraly a postupně docházelo k jejich demolici. Dlouho odolával komín v areálu pivovaru. Objekt pivovaru byl památkově chráněn, v roce 1984 došlo k jeho vyčlenění ze seznamu památek, takže došlo i na zbourání komínu. Při jednání pracovnice památkové péče boj o zachování komínu jako památky, která dlouhá léta dotvářela kolorit Hukvald, prohrály. Komín prý byl až na menší poškození věnce na jeho vrcholu zcela zchovalý a nijak neohrožoval.

Popisné číslo 30 — dříve palárna — má pravděpodobně původ v roce 1567 spolu s pivovarem. Původní stavba byla nepochybně dřevěná, po požáru v roce 1766, kdy hořel i pivovar, byla vystavěna znovu, pan Mlčoch uvádí, že podle dochovaných dokladů z materiálu získaného z vyhořelého hradu. Objekt to byl dosti velký. Palárna byla v majetku arcibiskupství

a byla pronajímána. V roce 1815 je zaznamenána židovská rodina Schönhofů. Palárna existovala do roku 1898, kdy si ji pronajal Josef Jung, kořalku přestal pálit a chtěl v objektu zřídit sodovkárnu. Po první světové válce panství objekt přestavělo. V prostorách, které dříve sloužily jako stáje a skladiště a které při domovní reorganizaci v roce 1939 dostaly samostatné číslo 108, byla umístěna četnická stanice. V části, která byla očíslována č. 109, dříve tam byl umístěn kotel na pálení a komora výstavní, byl zřízen poštovní úřad. Číslo 30 bylo ponecháno objektu, kde byla umístěna kořalna. V roce 1948 přešly budovy pod správu Státního pivovaru Přerov. V 50. letech byly prodány občanům na bydlení. V čísle 109 byla také nějakou dobu svazácká klubovna a také hukvaldská obecní knihovna. V letech 1922—1935 tam byla hukvaldská Občanská záložna.

Popisné číslo 31 bylo postaveno v roce 1790 Josefem Cochlarem. V roce 1860 ho koupil nájemce palárny žid Josef Schönhof, od roku 1913 do roku 1932 ho vlastnila další židovská rodina — Kulkovi, kteří měli obchod v Dolním Sklenově. Od nich ho koupili manželé Rudolf a Helena Jungovi, jejich potomkům patří dodnes. Rudolf Jung byl vnukem Josefa Junga, nájemce pivovaru.

Popisné číslo 32 bylo přiděleno myslivně v oboře. Dodnes slouží jako obydlí pro správce obory, dříve tam byla revírní správa.

Popisné číslo 33 — původní — bylo vystavěno arcibiskupstvím v 16. stol. a sloužilo jako masná lávka — bylo tam řeznictví. Prodej masa tam byl až do postavení samoobsluhy na Podzámčí v roce 1969. Pak stavení několik let jako rekreační chalupu vlastnil režisér ostravské televize Otakar Kosek. Dnes slouží k trvalému bydlení. V rukopise pana Mlčocha se uvádí, že v letech 1905—1922 za vlastnictví Jana Sobotíka tam sídlila hukvaldská Občanská záložna.

Popisné číslo 34 bylo postaveno u oborní brány v roce 1790 Janem Hr-

čkem. V roce 1891 ho koupilo arcibiskupství. Po první parcelaci bylo v majetku Nadace Dr. Prečana, po roce 1948 připadlo státu. Bylo zbouráno a číslo popisné bylo přeneseno na novostavbu postavenou v 50. letech na pozemku patřícím k čp. 46.

Popisné číslo 35 postavilo arcibiskupství v polovině 18. stol. u oborní brány jako obydlí pro mušketyry, po zrušení roboty tam bylo bydlení pro deputátníky. V 50. letech 20. stol. byl objekt prodán k bydlení občanům.

Popisné číslo 36, stejně jako číslo předchozí sloužilo nejdříve pro ubytování mušketyrů, později deputátníků. I tento domek byl v 50. letech minulého století prodán. V 80. letech minulého století byl rekonstruován na rekreační chalupu a popisné číslo bylo v roce 1991 přiděleno novostavbě rodinného domku manželů Machovičových (v místě bývalého hřiště).

Popisným číslem 37 byl označen domek, který sloužil jako obydlí hlídače na hradě. Dnes je součástí hradu.

Popisné číslo 38 postavil v roce 1792 Jiří Žubal, hofer z čísla 46. Pan Mlčoch uvádí, že na tom místě byly tři zahrádky přináležející k ovčárně č. 28. V roce 1848 ho vyměnilo za domek č. 9 u bývalé pily Arcibiskupství olomoucké. Podle údajů od pana Mlčocha v roce 1948 připadlo Státnímu pivovaru. I toto stavení bylo v 50. letech minulého století prodáno soukromníkům k bydlení.

Popisné číslo 39 bylo postaveno jako panská kovárna v roce 1567, tedy v době stavby pivovaru. V roce 1846 ho Arcibiskupství olomoucké vyměnilo za nově postavený objekt čp. 85, kde byla zřízena kovárna a v čísle 39 byla bednárna. V roce 1948 i tento domek převzaly Státní pivovary, národní podnik a v 50. letech ho získal soukromník pro bydlení.

Popisné číslo 40 — rodná škola Leoše Janáčka — původní stavba z doby vzniku pivovaru. Sloužila jako bednárna. V roce 1816 byla přestavěna na školu. V roce 1878 prošla rekonstrukcí, další byla provedena v roce 1908 a pak ještě ve 30. le-

tech. Jako škola budova sloužila do roku 1980, pak tam zůstala pouze mateřská škola (byla zřízena v roce 1945), v roce 1981 byla část patra přeměněna na klubovnu Klubu důchodců, nyní seniorů, v roce 1988 byla druhá část vybavena jako kulturně vzdělávací místnost tehdejší osvětové besedy. Přizemí sloužilo mateřské škole, a to do roku 1997. V roce 2002 byla na objektu vyměněna střecha a opravena venkovní omítka.

(pokračování v dalším čísle)

Karla Klečková

Anketa STROM ROKU 2003

Odbor životního prostředí a zemědělství by Vás chtěl seznámit s právě probíhající celostátní anketou **STROM ROKU 2003**, kterou v letošním roce vyhlásila Nadace Partnerství ve spolupráci s partnery — týdeníkem Květy, portálem Centrum.cz, rádiem Impuls a firmou Eden a pod záštitou ministra životního prostředí RNDr. Libora Ambrozka. Jejím cílem je upozornit na význam, potřebnost a krásu stromů, představit nejoblíbenější a nejkrásnější stromy a jejich zajímavé příběhy. O tom, který strom se stane vítězem ankety STROM ROKU 2003, rozhodne hlasováním široká veřejnost. Ze 146 návrhů z celé České republiky vybrala porota složená z odborníků a osobností dvanáct finalistů.

Za Moravskoslezský kraj byl nominován BUK LESNÍ (*Fagus sylvatica*), navržený odborem životního prostředí a zemědělství MěÚ Frýdek-Místek, který roste v obci Hukvaldy, v katastrálním území Sklenov v lesním porostu v oboře pod zříceninou Hukvaldského hradu nedaleko komunikace, která vede oborou od vstupní brány k hradu. Pokud byste se vypravili na výlet na Hukvaldy podívat se na tento strom, po překonání největšího stoupání za ostrou levotoči-

vou zatáčkou po pravé straně, spatříte několik buků, které Vás určitě na první pohled zaujmou, neboť mají mimořádně odhalené propletené kořenové systémy pozoruhodně vytvořené vlivem eroze ve strmém svahu. Krásný a zajímavý buk roste ve skupině 7 buků vyhlášených za památné stromy v obci Hukvaldy. Nominovaný buk lesní poznáte podle toho, že jeho kořenový systém je z této skupiny nejvýraznější a vyniká jako přírodní výtvar.

Na internetu na stránkách www.stromzivota.cz jsou zveřejněny fotografie všech 12 finalistů s podrobnějšími údaji, jsou zde uvedeny lokality, kde tyto stromy rostou a příběhy, které jsou s nimi spojovány. Najdete zde přehled všech navržených stromů, i přehled nominovaných stromů na titul Strom hrdina (jedná se o stromy, které čelí či odolávají nepřízní osudu) a také bližší informace k této anketě a dále o akci „Adoptuj strom“, kterou pořádá Nadace Partnerství.

Hlas svému stromu můžete již nyní poslat poštou na adresu Program Strom života Nadace Partnerství, Panská 7, 602 00 Brno, tel. 542 422 761, e-mailem na adresu stromzivota@ecn.cz, nebo můžete hlasovat na internetu na stránkách www.stromzivota.cz v rubrice hlasování. V září bude možnost poslat hlas na hlasovacích lístcích prostřednictvím týdeníku Květy. Anketa trvá do 15. 10. 2003.

Vítězný strom ankety STROM ROKU 2003 bude slavnostně vyhlášen na Den stromů 20. 10. 2003.

Zda vyhraje strom — náš krásný buk, závisí i na Vašem hlasu. Tím, že ho podpoříte, můžete přispět na jeho odborné dendrologické ošetření, což je hlavní cena pro vítěze.

Náš strom — buk lesní — byl svědkem mnoha osudů spojených s ovládním území hukvaldského panství, které zabíralo celý severovýchodní kout Moravy, území od uherské hranice v Beskydech až téměř po Ostravu. Zde je jeden z mnoha.

V hukvaldské oboře u tzv. „Hrubého buku“ (velkého) měl ležet poklad tak ve-

líký, že by zaň koupil půl Moravy, alespoň podle lidové tradice. Je ho třeba hledat pomocí virgule, proutku z klokoče s vrškem roztrojeným, na Květnou neděli posvěceným. Zaklínací formulí k vyzvednutí tohoto i mnoha dalších pokladů na Hukvaldsku znal starý Holeček z Hukvald. Podle jeho návodu poklad u „Hrubého buku“ hledali. Sotva začali kopat, zjevilo se jim malé pachole se slovy: „Kopete, kopete, ale marná vaše práce. Je tu poklad ze zlata, stříbra a z drahého kamení, za který by půl Moravy mohl koupiti, ale váš nebude, vám nepatří, nenajdete ho“. A skutečně, poklad prý nenašli a má v tom místě ležet podnes.

A my si myslíme, neukrývá se ten pohádkový poklad právě zde pod mohutný-

mi kořeny „našeho buku“, které ho chrání dodnes před vyzvednutím?! I kdyby tam poklad neležel, tak stejně všechny poklady světa se nevyrovnají půvabnosti tohoto přírodního výtvaru, u kterého se každý rád zastaví a pokochá se krásou, kterou sama příroda vytvořila.

Skupinu 7 buků lesních rostoucí v této lokalitě, z níž jsme vybrali do ankety „Strom roku 2003“ právě jeden buk lesní s nejvýraznějším odhaleným propleteným kořenovým systémem pozoruhodně vytvořeným vlivem eroze ve strmém svahu, vyhlásil Městský úřad Frýdek-Místek, odbor životního prostředí v roce 1999 jako památné stromy.

Ing. Jana Bilouseacová,
MěÚ Frýdek-Místek

Z kultury

Otci Damianovi

Z farnosti Hukvaldy odchází do Rakouska duchovní správce Otec Damian.

Otče Damiane. Děkuji Vám, že jste se letos ujal dětí a udělil jim svátost První svatě přijímání. Děkuji za čas, po který jste tak trpělivě a pečlivě děti připravoval k přijetí této svátosti. Děkuji Vám za celý její průběh, kdy se Vám podařilo všechny přítomné tak pravdivě a nenásilně vtáhnout na Poslední večeři Páně — prvé udělení této svátosti. Letošní První svatě přijímání bylo nejlepší, co pamatuji.

Děkuji též za ostatní křesťanské slavnosti, které jste nám věřícím připravil: Vzkříšení, Boží Tělo, Prosbá za úrodu. Tak nějak jako byste byl s našimi slavnými Hukvaldy srostlý. Děkuji za každé Vaše slovo u oltáře.

Do další práce Vám přeji hojnost Božího požehnání, mocnou ochranu Panny Marie. Ať z Vašeho projevu nepřestane dýchat „čest a sláva Boží“.

Miroslava Golková

Děti Otci Damianovi věnovaly básničku:

*Bůh Vám spoustu darů dal,
vy jste nám je rozdával,
naše díky nestačí,
Pán Bůh nejmíc odplácí.*

*Vždy jste hezky vystupoval,
chladnou hlavu si zachoval,
a za těžkých okolností
přijal i nezvané hosty.
Svůj kříž statečně vždy bral
a nám dobrý příklad dal*

*Vždycky jste nás hezky přijal,
na cestě k Pánu povzbuzoval,
semínka lásky rozséval
a o slabé vždy pečoval.*

*Když němčina nepůjde Vám,
tak se zase navratte k nám,
polský ten Vás titul věncí,
dejž Bůh, ať Vás neponěmčí*

Z kultury

Nahrávání CD

Ve dnech 4. a 5. 7. 2003 nahrávalo CD devadesát pět mladých umělců z celé Evropy pod dirigentskou taktovkou Jana Lathama Koeniga z Francie. Orchestr se představil na Mezinárodním hudebním festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Projekt financuje Evropská Unie.

Školou zněla slovenština, polština, němčina, angličtina a další jazyky. Pan Koenig si vybral náš sál, protože, podle jeho mínění, má lepší akustiku než některé divadlo a Hukvaldy jsou místem narození Leoše Janáčka. Po oba dny se pro ně ve školní jídelně připravoval oběd a přestože stáli u výdejního okýnka jako žáci, jídlo si pochvalovali. Pan Koenig se se mnou ráno loučil se slovy, že se mu na Hukvaldech velmi líbí a jistě zde není naposledy, stejně jako mladí umělci.

Mgr. Alena Lérová, ředitelka ZŠ

Foto: Stanislav Fojtík

Foto: Stanislav Fojtík

Festival skončil — festival začíná

Letošní ročník z pohledu (a poslechu) kastelána hradu

Večer 12. srpna. Odešli poslední návštěvníci, odjeli muzikanti, stěhováci odvázejí klavír, a v hradních zdech, v podvěčném tichu ještě rezonuje hlas sopránistky z posledního koncertu. Festival 2003 je minulostí.

V sedmi horkých týdnech proběhlo 29 produkcí, od komorních po kolosální. Koncerty, divadlo, balet, díla klasiků i současných mladých autorů, prověřené tituly i hledání směrů. A padaly rekordy, a to nejen teplotní. Návštěvnost horkonehorko opět stoupla, sedm produkcí bylo vyprodáno, z toho dvě totálně, takže někteří diváci stáli na jedné noze, přičemž ta noha nebyla jejich. Kupříkladu na Shakespeara v podání Opavského divadla se do hradní motty vešlo 762 diváků. Zaznamenáváme s radostí stoupající tendenci počtu mladých posluchačů, a také cizinců ze stále vzdálenějších zemí. Letos Čína, Japonsko, arabské země... a také Chile.

Vrcholné produkce? Těžká otázka... i odpověď. Jana Boušková — harfa, Clara Nováková — flétna, recitál klarinetistů? Lubomír Brabec — kytara, Karel Košárek, či manželé Ardaševovi na klavír, ...a černí představení Čert a Káča v podání

NDM Ostrava, mistrně nasvícené, nebo brněnská Dama Dama s fantastickou hrou doslova na všechno? Jan Tříška v podmanivé kombinaci s Májem K. H. Máchy a hudbou Zdeňka Fibicha před zaplněným a oroseným „amfíkem“? A co Gypsy Root banskobystrické opery a mystérium tance s mrtvou dívkou?

Foto: Saša Litov

A slabá místa? Snad málo navštívený koncert Mladé Janáčkovy filharmonie. Muzikanti byli proti posluchačům v přesile, což je zřejmě znejistělo. Škoda i posledního titulu, zrušeného po nahromaděni nepříznivých okolností. Tu a tam zadržovala funkce obce jako spolupořadatele, hlavně v oblasti materiálového zabezpečení a dopravy, a též informovanost občanů obce o volných vstupenkách. Situaci zachraňoval starosta, i místostarostovi to slušelo — pět minut po půlnoci na hradě za volantem traktoru...

Návštěvníci naopak často chválili obecní „pendl“. Několikrát výrazně pomohli lidé ze základní školy.

Dramaturgický projekt letošního ročníku byl promyšlený a opravdu široký. A vyšel dokonale. Návštěvníci odcházeli spokojeni, nemnohé stížnosti se týkaly spíše horka a sklonu cesty ke hradu.

Festival 2003 celkově vyšel, přivedl na Hukvaldy kultury milovné obecnstvo a jistě přispěl i k rozvoji turistiky v regionu i k dobrému jménu obce.

Zamáčkli jsme slzu, krátce se vydýcháme, a vzhůru k přípravě dalšího ročníku...

6. září v 15.00 hod. si trochu zavzpomínáme při repríze „opeříčky“ Zámečnick.

Hradní sezona samozřejmě nekončí, těšíme se na strašidla, na slavnost preclíků a koláčků, pochopitelně na vařonku při pouti...

Sepsal spíše stranně, než nestranně
Saša Litov, správce hradu

Foto: Saša Litov

Vivaldi na hukvaldském hradě

byl název programu v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy v neděli 29. 6. 2003 v patnáct hodin odpoledne. Cestou do kopce mne vydělily čtyři kožené bundy na silných motorkách s takovým burácením, že by jim zřejmě ani policie nestačila. Nejdříve jsem se rozhodl prověřit v Informačním centru, jak jdou na odbyť volné vstupenky pro občany (údajně 100 ks na každé představení). Beznadějně vydáno. U stánku s obcerstvením jsem narazil na cizince. Starší pán v modré košili, v obličejí celý rozžářený, nadšeně ukazoval rukou na rodný dům Leoše Janáčka slovy: „It is most interesting, Janáček...“. Před ním jdoucí dvojice s úsměvem odpověděla: „We know.“ Lidí stoupalo do kopce dost a tak jsem si v duchu kladl otázku, zda dostanu vůbec koupit lístek? Odpovědi se mi dostalo ještě před hradní branou, kde mladší muž psal na kus papíru: „Vivaldi vyprodáno, litujeme“. Někteří nespokojenci se na organizátory dost rozčilovali, dokonce jedna dívka zdůrazňovala, že se

o představení dozvěděla v časopise 100+1, ale nebylo jí to moc platné.

Rychle jsem zhodnotil situaci a zakoupil lístek na prohlídku hradu s tím, že se pokusím zjistit, na kterém místě se dá hudba z motty nejlépe poslouchat. Ve tři hodiny jsem již stál na rozhledně a podíval se krásné scénérii. Nemám rád výšky, a proto mi nedělalo dobře, když příchozí rodiče stavěli své malé ratolesti na hradební zeď a drželi je jen za nohy. Hudbu jsem neuslyšel, asi nefoukal správný vítr, zato zaslechl ruský hovor. „Vy odkuda malčiky?“ říkám těm, co byli blíže. Dozvěděl jsem se, že přijeli na 14 dní z Běloruska, ubytování jsou na Palkovických Hůrkách a u nás se jim líbí. Ve stínu bylo 29 °C, na rozhledně ještě víc, a tak jsem se vydal k dežtníku. Tam bylo hudbu kupodivu velmi slabě slyšet. Začal jsem se pomalu vracet. V zamčené kapli cvičila na harfu Jana Boušková, která se připravovala na následující koncert.

Jeden z návštěvníků si všiml ruský mluvící mládeže a říká své partnerce: „To jsou Poláci?“ Před uzamčenou mottou stálo asi 15 lidí a snažilo se něco zaslechnout, ale bylo slyšet velmi špatně. Velice jsem se tomu podívil a odebral se na vyhlídku, do které nedávno udeřil kulový blesk. Ani tam nebylo slyšet, zato v příjemném chládku na stole čekaly na hudebníky obložené chlebičky a coca-coly, které hlídaly dvě hostesky. „Pane Sašo, bude to dost?“ volaly někam dolů. Vousatý kastelán se zamyslel a úsměvem je uklidnil.

Lubomíra Brabce ani Solisti di Praga jsem neviděl, ani neslyšel. Doufám, že ti, co trpěli žár slunce, byli odměněni. Dole pod kopcem byl naprostý klid. Na obecním úřadě mezi obecní a českou vlajkou visela vlajka Evropské unie. Níže na parkovišti zaměstnanec umísťoval značku Zákaz vjezdu, parkoviště vyprodáno a osobní auta stála u cesty až pod hřbitov.

Petr Bujnoch

Janáčkovy Hukvaldy gradují

V sobotu 2. 8. 2003 se uskutečnil na hradě Hukvaldy nádherný koncert souboru Brno Brass Band. Jedenáct členů souboru žesťových nástrojů pod taktovkou a uměleckým vedením hudebního skladatele, rodáka z Frýdku–Místku, předvedlo úžasné interpretační schopnosti a připravilo bezmála čtyřem stovkám posluchačů nádherný, nezapomenutelný zážitek. Sám skladatel a dirigent Evžen Zámečník prokázal, jak rozumí lidem svého rodného kraje. Mistrně zařadil do programu skladby barokních mistrů, Smetanu, Suka, Janáčka, neopomněl ani skladbu současného skladatele a dirigenta z Frýdlantu nad Ostravicí Borise Hajduška. Soubor zahrál ke spokojenosti publika i skladby svého dirigenta, který pro svou tvorbu čerpá i z lidové písně našeho kraje a umí to skvěle. Při této přile-

žitosti se Evžen Zámečník zmínil i o tom, jak v šedesátých letech minulého století při své sběratelské činnosti navštívil našeho občana, lidového muzikanta Václava Reka. Od něj si mimo jiné nahrál, zapsal a později upravil pro orchestr a sólisty lidovou píseň „Na Ukvaldskémzámku“. Tu nám také dva sólisté na dobovou křídlovku a lesní roh z ochozu v mottě zahráli.

Svým vystupováním i výkony pan Evžen Zámečník i celý jeho umělecký soubor získal přízeň a nadšení celého publika, které všechny účinkující odměnilo bouřlivým potleskem a nebýt jeho porozumění s únavou po více než stominutovém vystoupení, vynutilo by si další předávky.

Opravdu se v krásný podvečer pořadatelům podařilo podchytit zájem a získat široké spektrum milovníků umění v překrásné scénérii našeho hradu. Tentokrát to na celé čáře vyhrály žesť. Vřelý dík.

Mgr. Karel Rek

Informace z obecní knihovny

Jménem čtenářů děkuji spoluobčanům za darované knihy pro obecní knihovnu. Poděkování patří: paní Marii Rekové z Hukvald, paní Míriám Gřesové z Horního Sklenova, paní učitelce zdejší ZŠ Kateřině Větrilové, paní Simoně Návrátové z Dolního Sklenova, paní Axmannové z Krnálovic, p. Ramčíkovi z Dolního Sklenova a Andree Pajurkové z Rychaltic. Vzhledem k tomu, že v současné době zakládáme knihy do počítačového programu a police v knihovně jsou naplněny, obracím se na spoluobčany se žádostí, aby knihy, které chtějí darovat, do odvolání nenosili.

Upozornění: od 1. září 2003 bude provoz v knihovně: úterý od 13.00 do 19.00
středa od 15.30 do 19.00

Svatava Hrabovská, knihovnice

Mičaníkova kapela

Dostal se mi do rukou dokument, který nepochybně stojí za zveřejnění v Hukvaldském občasníku:

Prokop F. MASNER Kralupy n. Vlt. Kralupy n. Vlt. 4. 8. 1937

Milý pane Mičaníku!

Ku konci července letošního roku byl jsem na Hukvaldech a při té příležitosti ochotně ukázal jste zde mně Váš kraj a uvedl zároveň do sálu, kde vaši hoši odbývali zkoušku a zahráli mně. Byl jsem Vám povděčen za tu chvíli, kterou jste mě věnoval i daroval zároveň pohlednici vaši chlapecké kapely i Vás — které uložím do archivu našeho muzea. Při návratu napsal jsem Vám i hochům básničku v upřímnou upomínku a přeji Vám i té mládeži Vaši písní tak oddané ze srdce mnoho zdaru i pokroku. Za tu nezištnou

Vaši námahu vyslovuji Vám i těm hochům odbiv a pokračujte — je to záslužná činnost, na niž se nezapomíná a proto chopil jsem se pera. Kdybyste přijel někdy do Čech navštivte mě. S upřímným pozdravem Vám i těm milým hochům

V plné úctě Prokop František Masner

Hrajte hoši, hrajte!
Ta kapela na Hukvaldech
Vyrytá je sekerečka,
vlévá radost v nitro,
kterou v ruce drží,
tak, jak to slunko člověku,
klobouk modrý do hranolu,
když probouzí mu jitro.
pás se k zdobě druží.

Od ní píseň na Valašsku,
Kotule se jasem třeptý,
zazní k srdci směle,
na vestiče, — rovna sponě,
vylouzená od těch hochů,
a pak řada bílých plošek
s vřelostí již v těle.
vyrobených ve Vsetíně.
Jsou to chlapci v jarém věku,
On vychoval svoji mládež,
panenského dechu,
u nich lásku vzbudil,
oddaní své písni cele,
k písním, které usínaly,
nezmar, bez oddechu.
ty zas znovu vzpružil.

Jejich kápě — světlá čapka
Jak to hřeje, když je slyšíš,
s chundelatým krajem,
na Valašsku hrátí,
která kryje hlavu drobnou,
nechce se ti od nich jítí,
nad malebným krajem,
znají upoutati.

Nad košílkou s vyšíváním,
Valašsko má písně hezké,
nad vestičkou tmavou,
radost je v něm býti,
pentlička se černá houpá,
radost je a buď vždycky,
hrá si na houpanou.
pokud budou znítí.

Bílé gatě převázaný,
Hrajte, hrajte milí hoši,
dole na řemínky,
to jsou písně vaše,
a ty krabce žluté barvy,
a ta krev, jež s vámi cítí,
mají vypuklinky.
jedna krev – je naše !

Dirigent a otec sboru,
Mičaník je statný muž,
jehož heslo na Valašsku:
„Písní naší věrně služ.“

Kralupy n. Vltavou 4. 8. 1937
Verše byly objeveny v notovém archívu
Alois Piskoř, předseda SDH

Ze sportu

Středoevropské fotbalové hry

Ve dnech 1. až 6. července 2003 se naši fotbalisté zúčastnili již VIII. ročníku Středoevropských fotbalových her. Turnaj se tentokrát konal ve slovenském městě Krupina za účasti těchto družstev:

TJ Sokol Hukvaldy (Česká republika)

Sokol Nepomuk (Česká republika)

Sokol Křimice (Česká republika)

Klub sportowy Wisla (Polsko)

Anykščiai (Litva)

MKK Strojár Krupina (Slovensko)

Patnáct hráčů plus nezbytný realizační tým pod vedením předsedy fotbalového oddílu Antonína Štefka vyrazil v pátek v dopoledních hodinách na téměř 250 km dlouhou cestu s odhodláním co nejlépe se umístit a s tajným přáním probojovat se poprvé v historii tohoto turnaje do vysněného finále. Cesta probíhala bez větších komplikací a zdržení, a tak nebylo divu, že okolo 14. hodiny jsme dorazili do tohoto sympatického slovenského města. Ihned jsme byli přivítáni přiděleným VIP a následně se zúčastnili neformálního setkání všech týmů na místní radnici. Poté jsme se ubytovali a vydali se na prohlídku města spojenou s návštěvou muzea A. Sládkoviče. Po večeři v jedné z místních základních škol byl v krupinském amfiteátru připraven bohatý kulturní program, který zahájil primátor Krupiny. Celý večer moderoval bývalý televizní a sportovní komentátor Karol Polák, a i když bylo zcela zřejmé, že mu

přibýlo několik let a zejména několik kil navíc, pořád je to ten „starý dobrý Karol“, od kterého by se mohli učit mnozí současní televizní a sportovní komentátoři. V průběhu tohoto galavečera byli oceněni někteří bývalí i současní sportovci, kteří byli a jsou nějakým způsobem spjati s tímto středoslovenským městem. A tak na pódiu vystoupil i bývalý reprezentant ve stolním tenisu Vl. Miko a v den svých 75. narozenin byl vřele přivítán zdejší rodák a sportovní příznivec, herec V. Polonyi. Po skončení kulturního programu proběhlo v restauraci Galaxie na náměstí SNP vlastní rozlosování fotbalového turnaje. Moderátor večera Karol Polák nám do skupiny „přízreboval“ soupeře z Nepomuku a domácí Krupiny. Celý příjemný večer pak pokračoval na diskotéce v jednom z místních podniků, ale myšlenky většiny hráčů (alespoň se tak tvářili) směřovaly k následující sobotě a vlastnímu turnaji.

Páteční los určil, že obě sobotní utkání odehrajeme až v odpoledních hodinách, a tak sobotní dopoledne jsme strávili oddechově na ubytovně. K našemu prvnímu (celkově čtvrtému) utkání jsme nastoupili od 12.30 hodin proti Sokolu Nepomuk s jediným cílem, a to zvítězit. Ihned od úvodních minut bylo zřejmé, že jsme byli na utkání dobře takticky připraveni a po celý 1. poločas jsme byli lepším mužstvem. Bohužel jsme to nedokázali dostatečně brankově vyjádřit, a tak v poločase byl stav na ukazateli skóre pouze 3:2 v náš prospěch. Po změně stran však

hráči neponechali nic náhodě a nakonec jsme přesvědčivě zvítězili 5:2 — o branky se rozdělili Jiří Šplíchal 3x, Jiří Škorvánek 1x a Martin Vicher 1x. Devadesát minut pak mužstvo mělo na regeneraci sil, aby nastoupilo ke svému druhému zápasu proti domácímu družstvu MFK Strojár Krupina. Vzhledem k dobrému skóre z 1. utkání bylo zcela jasné, že i remíza nás posune do tolik kýženého finále. Před zraky několika stovek diváků a za asistence televizních kamer jsme však bohužel zápas nezvládli, a to oproti prvnímu našemu utkání zejména opět po taktické stránce. Neuběhlo ani 10 minut a po dvou akcích domácích jsme prohrávali 0:2, a tím byl zcela dán i další průběh zápasu. Domácí přidali z rychlých protiútoků další 3 branky, a tak po poločase 1:5 jsme odešli nakonec krutě poražení 2:6. Obě branky vstřelil Jiří Šplíchal.

Tento výsledek znamenal, že v neděli dopoledne jsme byli odsouzeni k sehrání utkání „pouze“ o třetí místo. Naším soupeřem byla polská Wisla a naším opětovným cílem bylo zvítězit a obsadit v tomto turnaji alespoň konečné 3. pořadí. Po celý 1. poločas jsme měli mírnou územní převahu s celou řadou šancí a našeho soupeře jsme nepřipustili do žádné vyložené příležitosti. Bohužel se opět projevila naše střelecká impotence (tak jako v průběhu několika jarních mistrovských utkání) a za celý zápas se nakonec nikomu nepodařilo překonat polského brankáře. Nebylo proto divu, že utkání skončilo bez branek 0:0. V penaltovém rozstřelu (1:3 — branka Jan Kosa) jsme dovršili naši střeleckou nemohoucnost a nakonec v turnaji obsadili konečné 4. místo. I přesto lze konstatovat, že svým sportovním přístupem a celkovým vystupováním jsme nezklamali a zanechali v Krupině dobrý „umělecký dojem“, který byl umocněn cenou pro nejlepšího hráče turnaje, kterým byl vyhlášen Jiří Šplíchal. Tento náš hráč se stal spolu s jedním z domácích hráčů i nejlepším střelcem turnaje s pěti vstřelenými góly. Celkovým vítězem turnaje se stali domácí hráči, když ve finále zdolali litevský Anykščiay

v poměru 2:0. Slavnostnímu předávání cen byli přítomni všichni nejvyšší představitelé zúčastněných klubů a měst, mezi nimiž nechyběl ani starosta naší obce Petr Sobotík. Ten s našim družstvem sdílel snahu o co nejlepší sportovní výsledek po všechny turnajové dny. Díky jemu a laskavému sponzorskému porozumění našeho obecního úřadu jsme rovněž nezůstali pozadu ani po stránce prezentace naší obce.

V dopoledních hodinách jsme se vydali na cestu zpět k domovu. I když jsme se nevraceli s pohárem pro vítězný tým, nálada v autobuse byla nad očekávání dobrá a tu a tam se sebevědomě ozývaly hlasy, že příští rok na Hukvaldech to konečně určitě vyjde.

Za realizační tým: Zdeněk Hubeňák ml.

Tenisté oslavili 25 let činnosti oddílu

Je to již 25 let, kdy se na Hukvaldech dokončila výstavba tenisového hřiště a začal se zde hrát tenis. V lednu 1978 byl založen tenisový oddíl, který začal rozvíjet pravidelnou činnost. Ta byla zaměřena na rekreační tenis a výcvik mládeže. Oddíl se zapojil do okresní soutěže méně početných družstev a zde slavil první úspěchy jak v soutěži dospělých, tak i mládeže. Kromě toho se pořádaly různé oddílové turnaje ve dvouhrách i ve čtyřhrách. Všechna soutěžní utkání se odehrávala na jednom hřišti, a tak v polovině osmdesátých let se začalo s výstavbou druhého kurtu. Ten byl dokončen a otevřen v roce 2002 a oddíl získal nové členy a příznivce.

Na to všechno se vzpomínalo na slavnostní valné hromadě oddílu 8. 3. 2003, na které byla také uvedena video kronika oddílu, která připomíná nejvýznamnější události a po doplnění mluveného komentáře ji nabídneme k promítání v LOCAL TV. V jarním období se také po-

dařilo zaktivizovat členy k brigádám při kterých byla provedena generální oprava oplocení hřiště a celý areál tím získal důstojnější podobu a stal se dalším pěkným sportovištěm v naší obci.

Sportovní připomínkou byl turnaj čtyřher rodinných dvojic nazvaný FAMILY OPEN. Turnaj byl pořádán 21. 6. 2003 a zúčastnilo se ho 14 dvojic, které soutěžily ve dvou kategoriích — mužské čtyřhry — 9 dvojic a smíšené a dámské čtyřhry — 5 dvojic. V soutěži mužských párů zvítězili otec a syn Adamovští před otcem a synem Fabrigerovými. V druhé kategorii zvítězil dámský pár Ivana Kapsiová a Marta Sobotíková před smíšeným párem Mifkovičová – Uhlíř. Soutěže v obou kategoriích měly vyrovnanou úroveň a o pořadí v některých případech rozhodoval počet odehraných her a dokonce i jejich podíl. Bylo tomu tak v případě postupu Fabrigerových do semifinále před Janoškovými nebo při rozhodování o třetím místě dvojice Návratová –

Strakošová. Soutěž probíhala ve sportovním duchu a zapojit se mohlo i několik „nerodinných párů“. Turnaj byl zároveň i společenským setkáním hráčů a příznivců, kteří využili připravené občerstvení a hrálo se a sedělo až do tmy. Akce se účastníkům líbila a v roce 2004 ji určitě zopakujeme.

Tomáš Elbel

Foto: Tomáš Elbel

Svátek tenisu

Když jsem se stěhovala z Frýdku na Hukvaldy, jedna z věcí, které mě trápily, byl nedostatek tenisových spoluhráčů. Po devíti letech, které jsem tady již strávila, musím s radostí konstatovat, že tenis na Hukvaldech žije a jeho příznivců stále přibývá. Letošní oslavy 25. výročí založení oddílu to jasně dokazují. O víkendu 21. a 22. červa se na tenisových kurtech sešlo tolik tenistů, že nám může závidět leckteré město. V sobotu se konal Family Cup s účastí mužských a ženských párů. Bylo nás tolik, že musel být upraven herní systém, abychom vůbec turnaj do večera odehráli. Na kurtech se odehrávaly nelibostné boje a ti soupeři, kteří spolu normálně chodí na pivo nebo jen tak klábosí, se najednou neznali. Touha po vítězství byla tak skutečná, že všichni ze sebe vydali maximum. Ještě že bylo zajištěno

občerstvení a mohli jsme se po bojích osvěžit. Na sklonku večera bylo jedno, kdo vyhrál. Já osobně jsem odcházela spokojená a šťastná, že tato obec má tolik nadšenců, kteří se honí za malým žlutým míčkem. Pouze pro informovanost občanů musím uvést jména vítězů. Z mého pohledu jsme vyhráli všichni, kdo jsme na kurty přišli a turnaje se zúčastnili. Kategorii mužů vyhráli otec a syn Adamovští a kategorii smíšených párů Sobotíková a Kapsiová.

V neděli ráno měly oslavy pokračování. V 9 hodin se na tenisovém hřišti hemžilo téměř 20 tenisových žáků. Ti, stejně jako v sobotu dospělí, přišli s odhodláním vyhrát a odnést si domů svůj první opravdový pohár. Protože i dětí bylo mnoho, musel být upraven herní řád. Žáci byli rozděleni do kategorie mladších a starších. Hráli systémem každý s každým s tím, že chlapci i dívky hráli společně.

Boje starších žáků už hodně připomínaly sobotní soupeření dospělých, zvláště když hráli kluci. Musím říci, že ani holky se nedaly zahanbit a sehrávaly s kluky rovnocenné partie. Výsledky turnaje vytvořily oddílový žebříček, ten bude platit až do dalšího oddílového turnaje. Pořadí je následující: Ondra Strakoš, Riko Míček, Martin Velart, Svatka Léвовá, Tereza Plesníková a Eva Chromíková. Tato parta mladých tenistů nám zaručí, že tenis na Hukvaldech bude žít. Jsou totiž ve věku, kdy už si tenis zamilovali a budou kdysi v něm podporovat i své vlastní děti. Největším dárkem k 25. výročí tenisu byla ale kategorie mladších žáků. Tyto děti, které hrají tenis sotva dva roky, svedly ty nejputnější boje a mnohdy se prohra neobešla bez slz. Naštěstí byly po ruce maminky a tatínkové, kteří dokázali svého šampióna správně povzbudit. Výsledky této kategorie byly velmi těsné a v mnoha zápasech rozhodovala o vítězi zkrácená hra. Vítězkou se stala Hanka Plesníková, která porazila i všechny kluky, druhý byl Michal Kuběna a třetí Lenka Lojkásková. O třetím místě rozhodly pouhé dva míče,

keré Lenka získala nad Romanem Divílou. Jsem ráda, že tito malí tenisti chtějí bojovat a tím získávat zkušenosti do dalších tenisových let, která mají před sebou.

Svátek tenisu se vydařil a všichni se už těšíme na nějaké další klání. Závěrem bych chtěla vzkázat všem, kdo se ještě nerozhodli, že tenis je krásný, ať to přijdou zkusit.

Ivana Kapsiová

Foto: Tomáš Elbel

Rozlosování — st. žáci — podzim 2003

Kolo	Datum	Hodina	Den	Utkání
4.	31. 8.	14.15	neděle	Hukvaldy — Lučina
5.	6. 9.	9.30	sobota	Staré Město — Hukvaldy
6.	14. 9.	13.45	neděle	Hukvaldy — Fryčovice
7.	20. 9.	9.30	sobota	Kunčice p. O. — Hukvaldy
8.	28. 9.	13.45	neděle	Hukvaldy — Bukovec
9.	4. 10.	9.30	sobota	Staříč — Hukvaldy
10.	12. 10.	13.15	neděle	Hukvaldy — Hrádek
11.	19. 10.	9.30	neděle	Nýdek — Hukvaldy
1.	26. 10.	11.45	neděle	Hukvaldy — Brušperk
2.	2. 11.	11.15	neděle	Hukvaldy — Kozlovice
3.	8. 11.	9.30	sobota	Václavovice — Hukvaldy

Rozlosování — dorost — podzim 2003

Kolo	Datum	Hodina	Den	Utkání
4.	30. 8.	14.00	sobota	Hukvaldy — Václavovice
5.	6. 9.	14.00	sobota	Staré Město — Hukvaldy
6.	13. 9.	13.30	sobota	Hukvaldy — Sedliště
7.	21. 9.	10.30	neděle	Čeladná — Hukvaldy
8.	27. 9.	13.30	sobota	Hukvaldy — Staříč
9.	4. 10.	13.00	sobota	volno
1.	11. 10.	13.00	sobota	Hukvaldy — Chlebovice
2.	18. 10.	12.30	sobota	Hukvaldy — Ostravice
3.	26. 10.	11.30	neděle	Metylovice — Hukvaldy

Rozlosování — muži — podzim 2003

Kolo	Datum	Hodina	Den	Utkání
2.	17. 8.	16.30	neděle	Hukvaldy — Ostravice
3.	24. 8.	16.30	neděle	Písek — Hukvaldy
4.	31. 8.	16.30	neděle	Hukvaldy — Václavovice
5.	7. 9.	16.30	neděle	Hnojník — Hukvaldy
6.	14. 9.	16.00	neděle	Hukvaldy — Řepiště
7.	20. 9.	16.00	sobota	Oldřichovice — Hukvaldy
8.	28. 9.	16.00	neděle	Hukvaldy — Palkovice
9.	5. 10.	15.30	neděle	Nošovice — Hukvaldy
10.	12. 10.	15.30	neděle	Hukvaldy — Staříč
11.	18. 10.	15.00	sobota	Vojkovice — Hukvaldy
12.	26. 10.	14.00	neděle	Hukvaldy — Hrádek
13.	1. 11.	13.30	sobota	Vendryně — Hukvaldy
1.	9. 11.	13.30	neděle	Hukvaldy — Chlebovice

Činnost Sboru dobrovolných hasičů

Své aktivity po zimním období jsme zahájili intenzivní přípravou na první kolo okrskové soutěž v požárním sportu. Vše začalo rekonstrukcí vodního čerpadla, které je rozhodující pro zdárné soutěžení

v požárním sportu. Zakoupením silnějšího motoru, úpravou čerpadla a dalšími technickými úpravami se zásluhou p. Morisáka a p. Strakoše podařilo sestavit čerpadlo, které už může konkurovat čerpadlům v ostatních jednotkách, které rovněž soutěží. Toto výrazné zlepšení se ihned projevilo na soutěži v Rychalticích, kde jsme se z devíti soutěžících družstev umístili na čtvrtém místě. Po tomto úspěchu, před tím jsme po několik let zpátky

vždy tak zvaně vyhořeli na čerpadlo, je to velký krok dopředu. S nadšením a velkým elánem se pak sbor zúčastnil ještě pohárových soutěží v Palkovicích, Metylovicích, Frýdlantu n. O., Závišicích, Lubině. V září nás čeká soutěž neprestížnější — pohárová soutěž v Kozlovicích. Tímto zároveň zvu naše příznivce a ostatní spoluobčany, aby přišli povzbudit hukvaldské i rychaltické hasiče. Termín oznámíme v obecní televizi. Není pochyb, že se jedná o nejlepší soutěž v našem okolí, na níž se zúčastní soutěžící ze širokého okolí i ze Slovenska.

Foto: Ladislav Strakoš

V letošním oce jsme přijali 3 nové aktivní mladé členy, což se projeví na celkovém zlepšení naší činnosti.

Abychom nezůstali pozadu za připravovanou rekonstrukcí zbrojnice v Rychalticích, chceme i my zlepšit prostředí v naší zbrojnici. Došlo k vymalování stávajících místností, klubovny, dokončujeme novou společenskou místnost a kompletní úklid. Nezaostáváme ani v kulturní činnosti — pořádali jsme ples, stavení a kácení máje, smažení vaječiny aj.

Před rokem jsme byli svědky katastrofálních záplav, které postihly téměř celé území státu. letošní rok je přesně opačný. Celou republiku postihuje katastrofální sucho. Toto nebyvalé sucho je příčinou častých požárů. Jsou to hlavně lesní požáry, kterým již v republice padlo mnoho hektarů lesních porostů. Jejich příčinou jsou nejčastěji odhozené nedopalky cigaret, nezodpovědné rozdělování ohňů,

také samovznícení i neopatrnost, pálení suché trávy a odpadků. Tady je na místě upozornění, aby občané dodržovali protipožární předpisy a nařízení, všímali si negativních jevů a počínali si tak, aby k požárům vůbec nedocházelo.

*Jaroslav Pustějovský,
starosta SDH Hukvaldy*

Ladislav Strakoš, velitel SDH Hukvaldy

Foto: Ladislav Strakoš

Víte, že...

Sýkorovi ve Sklenově, na Hájově i v USA

V polovině července navštívili naši obec manželé David a Doris Sýkorovi z amerického Seatlu. Při pátrání po svých kořenech se dostali až do Dolního Sklenova, odkud jejich prapředkové pocházejí. V roce 1873 z čísla popisného 20 (dnes Jurečkovi) odešel za moře s rodinou Valentýn Sikora (takto je zapsán v seznamu vystěhovalců u tehdejšího Místeckého soudního okresu). V Texasu se mu narodil syn, jehož potomkem je David Sýkora.

Rod Sýkorových na čísle 20 sídlil od roku 1742, kdy stavení vybudoval Jan Sýkora, až do roku 1923, kdy se Emilie Sýkorová, jejíž manžel padl v 1. světové válce, provdala za Josefa Jurečku. Z této větve Sýkorů žijí v Dolním Sklenově i v Rychalticích příbuzní Davida. Jeden ze Sýkorů z čp. 20 odešel v roce 1784 na zemědělskou usedlost číslo pop. 23 (Matulovi-

Grygarovi). Podle vyprávění Sýkorových z Hájova se jeden z jeho potomků dostal do finančních potíží a byl nucen v roce 1866 usedlost prodat Janu Matulovi. Odstěhoval se do sousedního Hájova, kde snad zakoupil chalupu a založil hájovský rod Sýkorů. Sýkorových žije na Hájově několik rodin. Při návštěvě Davida a Doris Sýkorových uspořádali rodinnou sešlost, prý velmi vydařenou, s grilováním a popovídáním. Tlumočil pan dr. Koudelka z Olomouce, který se zabývá pátráním po potomcích vystěhovalců do Ameriky a také Dalibor Matula z Hájova.

Karla Klečková

Informace o lékařské pohotovostní službě

Pracovní dny v době od 17 do 22 hodin a v nepracovní dny a svátky v době od 7 do 22 hodin: pracoviště ul. Krásnohorské 321, Frýdek–Místek, tel 558 638 411

Zajištění zdravotní péče po 22. hodině:

Nemocnice ve Frýdku–Místku, interní příjmová ambulance pro dospělé, dětská příjmová ambulance pro děti.

Redakce

Hotel Hukvaldy má nového majitele

(redakční zpráva)

Ve čtvrtek 3. července 2003 byl ve druhé dražbě prodán hotel Hukvaldy. Podle zprávy z tisku byli dva zájemci. Při první dražbě byla vyvolávací cena 2 mil. korun, při druhé klesla na necelý milión a po dvaceti minutách dražení se vyšplhala až na 2,5 miliónu. Nový majitel tisku žádné bližší informace neposkytl. Musíme doufat, že to tentokrát bude znamenat obnovení dřívější proslulosti hotelu.

V článku Minulost a přítomnost jste si mohli přečíst historii čísla popisného 24,

kterým je hotel Hukvaldy označen. Na dobové fotografii z počátku 20. století je vidět zcela jinou podobu budovy než ji většina z nás pamatuje. Existoval tam nepochybně sál, kde se konaly tak zvané věnečky (taneční zábavy) pořádané hukvaldskými hasiči, o nich se píše v kronice hasičského sboru. Do Gobrova krámků prý chodil malý Leoš Janáček. Také v pozdější době, kdy se na Hukvaldy vracel ke svým prázdninovým pobytům, navštěvoval Gobruv hostinec, poslouchal tam muziku, byla to hasičská kapela, a hrál kuželky. V restauraci Mičaník se v roce 1926 konal koncert u příležitosti odhalení pamětní desky na rodné škole Leoše Janáčka.

Trest za reformu

Hory papíru se valí a jsou čím dál větší. Řekne vám to každý ředitel. „Už je to jako před devětaosmdesátým jen na konci chybí: Cest práci“

Žádosti, dotazníky, zdůvodnění, vysvětlení, plánování, rozpis úkolů, statistický výkaz, seznam takových nebo onakých žáků... Tohle do týdne, tamto počká do měsíce, ale tohle je třeba poslat systémem včera bylo pozdě.

„Na hospitace jsem chodil vždycky rád,“ přiznal se nedávno jeden ředitel. „Přesvědčil jsem se jak škola v hodinách klope, okoukl jsem nápady kolegů, většinou mi to přineslo radost. Teď je to horší. Nestíhám.“

Ministerstvo dá doporučení, víc taky nemůže, ovšem kraj je lidovou tvořivostí rozkošatí. Na jednu věc přijdou požadavky na zdokonalování z osmi stran. Prý je to trest za právní subjektivitu. Chtěli jste ji, tak si vyzkoušejte řídicí práci! Z kreativního ředitele je rázem úředník.

„Nesmysl,“ zaznělo rezolutně, „v právní subjektivitě jsme šest let, ale tolik papírování nebylo nikdy. To je trest za špatně vytvořenou reformu veřejné správy. Bohužel, nepadlo do toho, kdo ji vymyslel.“

Učitel — ohrožený druh

Zabezpečit pro školu kvalifikovaný pedagogický sbor je čím dál těžší. O stoprocentní aprobovanosti radši ani nemluví. A nemá cenu chlácholit se konstatováním, že učitelské kolektivy stárnou a mladí do škol téměř nenastupují, už považujeme za neměnné pravidlo. Místo abychom se ptali PROČ.

Jistě — peníze, ale nejsou to jenom ony. Když si chce učitelský pár založit rodinu, většinou doma losují, kdo dosavadní profesi opustí a kdo si ekonomicky nelukrativního koníčka ponechá. „Potkala jsem tuhle bývalého kolegu, který od nás

před rokem odešel,“ vyprávěla ředitelka základní školy. „Je za vodou. Jako široce použitelný vysokoškolák má peněz skoro jednu tolik a večer čistou hlavu. Nikdo si na něj neotvírá pusu, nikdo ho fyzicky neohrožuje. Když pracuje „nad plán“, může počítat s odměnou. Já přesvědčuji kantory, aby se vzdělávali, dělali na projektech, zkoušeli si vytvářet osnovy — a do toho přijde nařízení, že musím sundat osobní. Je strašně hezké, že se mají srovnat podmínky ve všech regionech, ale o srovnané práci jsem ještě neslyšela. Občas si připadám jako kus hadru. „Teď, že ji ze všeho nejvíc zajímá, jestli sbor vydrží do konce školního roku a s kým bude začínat nový...“ A těžká hádanka, když učitel se stává téměř ohroženým druhem.

Pozn.redakce: Oba články jsou převzaty z Učitelských novin

Naše rady

Skladování láhvového vína

Láhvové vína se mají skladovat při teplotách 10—15 °C v čistých, suchých, spoře osvětlených místnostech. Nikdy se nemají skladovat na přímém slunečním světle.

Láhve uzavřené korkovými zátkami je nutno ukládat naležato, aby korek zůstal stále vlhký. Pokud skladujeme láhve s korkovými zátkami nastojato, korek vysychá a vzniklými póry může do láhve vnikat zvláště při změnách teplot vzduch, který působí nepříznivě na jakost vína a může zavinit i infikování vína octovými bakteriemi.

Láhve uzavřené umělými polyetyléno- vými zátkami je možno skladovat i nastojato. Teplota při skladování vín nemá kolísat. Láhve se během skladování mají

ponechat v klidu, aby se zbytečně nenarušovaly vazby jemných buketních látek.

V zásadě se nemají láhve s vínem skladovat při teplotě nad 15 °C a nemají se zbytečně přemísťovat. Přírodní víno se nesmí ponechávat v načaté láhvi. Přístup vzdušného kyslíku způsobuje tak zvané zvětrávání vína vyznačujícího se tvorbou vyššího obsahu aldehydů a zhoršováním chuti a barvy vína. Po určité době závisující na teplotě skladování se začne víno kalit a často zoctovatí.

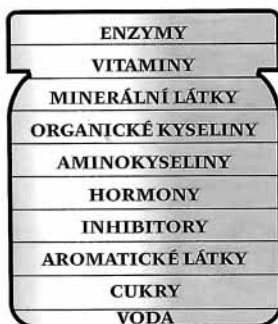
U dezertních vín toto nebezpečí díky vyššímu obsahu alkoholu a cukru prostředně nehrozí, a tak je možno vychutnávat tato vína postupně i z načaté láhve. Rozhodně bychom neměli kupovat v obchodech láhvové víno nechráněné před vyššími teplotami a silnými světlem, o vložení na přímém slunci ani nemluvě.

Z knihy: Encyklopedie — Česká a moravská vína vybral Jaroslav Zahrádka

SKLENICE MEDU PŮL LÉKÁRNY DOMA!

Pokud máte zájem
o čerstvý med
kontaktujte mne:
Radomír Hykl ml.
tel. 777 699 716

PREVENCE JE LEPŠÍ NEŽ LÉČENÍ!

* **MED** *

- * zvyšuje přirozenou odolnost organismu;
- * příznivě ovlivňuje krevní oběh, vyživuje srdce, obsahuje látky tvořící kosti;
- * posiluje nervovou soustavu, dobrý spánek, veselost, dobrou paměť;
- * je přírodní čistý produkt včely medonosné, který byl kdysi výsadou králů, dnes si ho může dopřát prakticky každý občan!

**MÁTE RÁDI MED?
ANO?
TO JE DOBŘE!**

**Jezte med pravidelně
budete zdraví
a krásní!**

CO JETO MED?

Med je hodnotná potravinu
přírodního charakteru
vytvořená společenstvím včel

ze sesbíraných sladkých šťáv květin (nektaru) či stromů (medovice).

Tyto sladké šťávy včely přetvářejí, kombinují a obohacují svými specifickými látkami, ukládají a nechávají zrát v plástech. Med slouží včelám po celé zimní období jako potrava.

MED JE HODNOTNÁ PŘÍRODNÍ POTRAVINA S LÉČIVÝMI ÚČINKY

Med je téměř jedinou potravinou, která hned po požití přechází přímo do krve člověka.

Je proto nejen skvělou potravinou, ale i výborným a biologicky vysoce hodnotným přírodním produktem. Děti by měly denně snídat chléb s medem. Je to velmi levné a vydatné jídlo. Angíny, rýma, chřipky a jiné nemoci ohrožují zdraví vašich miláčků. Proto je chraňte konzumací medu! Čaj slazený medem vyhání z těla mnoho nemocí! Med prospívá dětem i dospělým, mladým i starým, nemocným i zdravým.

Všechny tyto vlastnosti však má jen med pravý a nefalšovaný,
opatřený u nás především ochrannou známkou

ČESKÝ MED.

Ten kupujte u vašich obchodníků a u včelařů - členů Českého svazu včelařů.

ODJEZDY AUTOBUSŮ Z HUKVALD DO OSTRAVY ÚAN PŘES KRMELÍN

Hukvaldy > Ostrava, ÚAN přes Krmelín

18.7.2003, 5:30, odjezd

Datum	Odkud/Přestup/Kam	Přij.	Odj.	Pozn.	Spoje
18.7.	Hukvaldy, hotel Ostrava, ÚAN ✕ WC MHD	6:40	5:42		88910371 4 ✕
	58 min, 27 km, 32,- Kč jede v ✕				
	Q P S E				
18.7.	Hukvaldy, Rychaltice, u Šimků Příbor, Hájov, rozc. Ostrava, ÚAN ✕ WC MHD	7:10	5:58 6:05 6:23		8880621 6 ✕ 88910372 2 ✕
	1 hod 12 min, 31 km, 42,- Kč jede v ✕				
	Q P S E				
18.7.	Hukvaldy, hotel Ostrava, ÚAN ✕ WC MHD	7:20	6:25		88910371 8 ✕
	55 min, 27 km, 32,- Kč jede v ✕				
	Q P S E				
18.7.	Hukvaldy, Rychaltice, u Šimků Sednice, Borovec Ostrava, ÚAN ✕ WC MHD	8:10	6:46 7:05 7:08		8880621 2 ✕ 8880610 7 ✕
	1 hod 24 min, 42 km, 53,- Kč jede v ✕				
	Q P S E				
18.7.	Hukvaldy, hotel Ostrava, ÚAN ✕ WC MHD	8:35	7:40		88910371 10 ✕
	55 min, 27 km, 32,- Kč jede v ✕				
	Q P S E				
18.7.	Hukvaldy, Rychaltice, most Frýdek-Místek, Místek, aut.st. MHD Ostrava, ÚAN ✕ WC MHD	9:40	7:45 7:55 8:25		88820160 1 R 88910376 6 ✕
	1 hod 55 min, 48 km, 53,- Kč jede v ✕				

Nepřehlédněte

č. 5/2003 uzávěrka 14. 10. 2003 v prodeji 24. 10. 2003

č. 6/2003 uzávěrka 9. 12. 2003 v prodeji 19. 12. 2003

Do doby uzávěrky jednotlivých čísel nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterékoliv člence redakční rady nebo na e-mail karlakl@quick.cz.

Vydává Obec Hukvaldy. Redakční rada: Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Mgr. Bronislava Hyklová, Mgr. Šárka Polochová. Autorem obrázku na titulní straně je akademický malíř Antonín Kroča. Za obsah článků zodpovídají pisatelé. Uzávěrka tohoto čísla byla 12. srpna 2003. Vydala *Beatris*, Dobrá.